

(Πβ. ΑΧατζήν ἐν Ἑπετ. Ἑταιρ. Βυζαντ. Σπουδ. 7 (1930) 238) Εὐβ. Συνών. *άμαξά, άραμπαδξά*. 2) Αὐτοκίνητον σύνηθ. 3) Ὁ ἀστερισμός τῆς Μεγάλης Ἀρκτου, ἀρχ. Ἀμαξα Σκίαθ. — Λεξ. Βυζ. Πβ. ΝΠολίτ. Μελέτ. 15.

Πβ. *άμαξα*.

άμαξιτικά τά, κοιν.

Τὸ οὐδ. τοῦ ἐπιθ. **άμαξιτικός* οὐσιαστικοποιηθέν.

Ἡ εἰς τὸν άμαξηλάτην διδομένη άμοιβή, άμαξαγώνιον.

άμαξική ή, άμάρτ. *άμαξ'κή* Θράκ. (Σουφλ.)

Τὸ μεταγν. ἐπιθ. *άμαξικός* οὐσιαστικοποιηθέν.

Ὁδός δι' άμάξας, άμαξιτός. Συνών. *άμαξηγός, άμαξόδρομος, άμαξόστρατα*. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Ρόδ. Σύμ.

άμαξικό τό, άμάρτ. *άμαξ'κό* Στερελλ. (Λεπεν.)

Τὸ οὐδ. τοῦ μεταγν. ἐπιθ. *άμαξικός* οὐσιαστικοποιηθέν.

Ἐπιμήκης καὶ βαθεῖα ἔκτασις ἐν τῇ πεδιάδι.

άμαξιλλάρωτος ἐπιθ. Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ.

Ἐκ τοῦ στερητ. *ά-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **μαξιλλάρωτος* <*μαξιλλάρων*ω.

Ἐν τῇ γλώσση συνήθως τῶν θεάτρων, ὁ μὴ άποδοκιμασθεὶς διὰ μαξιλλάρωματος, ἥτοι ἔκσφενδονίσεως μαξιλλαρίων ὑπὸ τῶν θεατῶν, ἐπὶ ἡθοποιοῦ ἢ θεατρικοῦ ἔργου.

άμαξοβέργι τό, άμάρτ. *άμαξοβέργιν* Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *άμάξι* καὶ *βέργι*.

Μακρὰ καὶ λεπτή ράβδος φέρουσα εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον κέντρον, διὰ τῆς ὁποίας ὁ άμαξηλάτης ὁδηγεῖ τοὺς βοῦς. Συνών. *βουκέντρα βουκέντρι*.

άμαξόδρομος ὁ, Λαρδαν. Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *άμάξι* καὶ *δρομός*.

**Αμαξική*, ὁ ἰδ.

άμαξολόγος ὁ, Πελοπν. (Λακων. Πλάτσ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άμάξι* καὶ τοῦ -*λόγος*, περὶ οὗ ὡς παραγωγικῆς καταλ. ἰδ. Γ. Χατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 247.

Ὁ ὁδηγῶν άμαξαν ἐνθ' άν. : Παροιμ. *Ἀδὺς νὰ τρίζη τ' άμάξι τρίζει ὁ άμαξολόγος* (διὰ τὴν σημ. ἰδ. *άμαξάρις*) Πλάτσ. Πβ. *άμαξάρις, άμαξᾶς, άμαξηλάρις*.

άμαξόπορτα ή, Λεξ. Πόππλετ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *άμαξα* ἢ *άμάξι* καὶ *πόρτα*.

Θύρα μεγάλη, διὰ τῆς ὁποίας δύναται νὰ εἰσέλθῃ άμαξα.

άμαξόστρατα ή, Θράκ. Κύπρ. — Λεξ. Γαζ. (λ. *άμαξήλατος*).

Τὸ μεσν. οὐσ. *άμαξόστρατα*.

**Αμαξική*, ὁ ἰδ., ἐνθ' άν. : *Μέσ' ᾿ς τὴν άμαξόστραταν φαίνονται οἱ άρνέρες τ' άμαξιῶ ποῦ πέρασεν (άρνέρες = ἵχνη τῶν τροχῶν)* Κύπρ.

άμαξοῦ ή, Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άμάξι* καὶ τῆς ὑποκοριστικῆς καταλ. -*οῦ*, περὶ ἧς ἰδ. ΣΜενάρδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 123 καὶ Ἐπιστ. Ἑπετ. Πανεπ. 9 (1912,3) 139.

Μικρὰ άμαξα. Συνών. *άμαξάκι, άμαξοῦδι* 1.

άμαξοῦδι τό, Θράκ. *άμαξοῦδ'* Θράκ. (Αἰν.) *άμαξοῦιν* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άμάξι* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*οῦδι*.

1) Μικρὰ άμαξα Θράκ. (Αἰν.) : *Κ'βανοῦσι χῶμα μ' ένα άμαξοῦδι (κ'βανοῦσε = μετέφερε)*. Συνών. *άμαξάκι, άμαξοῦ*. 2) Ἀμαξα συρομένη διὰ χειρὸς, χειράμαξα Κύπρ. : Ἀσμ.

Ἐνθ' έπηα τδ' ηῦρα τὴν με τὸ πουκαμισοῦιν τδ' έξήχασα τες φυλατδές ποῦ τ'τραῦουν άμαξοῦιν.

άμαξούλευτος ἐπιθ. Ἰων. (Κρήν.)

Ἐκ τοῦ στερητ. *ά-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **μαξούλευτος* <*μαξούλεύω*.

Ὁ μὴ προσοδοφόρος, ἄκαρπος : *Ἀμπέλι άμαξούλευτο*. Γῆ άμαξούλευτη.

άμαξωτός ἐπιθ. λόγ. σύνηθ. *άμαξοντός* Λέσβ. (Πάμφιλ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπιθ. *άμαξιτός*. Ὁ μετασχηματισμός κατὰ τὰ πολλὰ ἐπιθ. εἰς -*ωτός*.

Ὁ δι' οὗ διέρχεται άμαξα, ἐπὶ ὁδοῦ : *Ἀμαξωτός δρόμος*. Πβ. *άμαξηγός, άμαξική, άμαξόδρομος, άμαξόστρατα*.

άμάπ-πωτος ἐπιθ. Κύπρ.

Ἐκ τοῦ στερητ. *ά-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **μαπ-πωτός* <*μαπ-πών-νω*.

Ἀμεταχειρίστος, ἀτριβής, ἐπομένως νέος, καθαρός, ἐπὶ ἐνδύματος : *Τὰ ροῦχα του ἔχει τα άμάπ-πωτα*. Συνών. *άμάκ-κωτος, άτσαλάκωτος*.

-αμάρα κατάλ. παραγωγική κοιν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *σιχαμάρα*, ὁ ἀπὸ τοῦ *σιχαμός* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*άρα*. Πβ. ΓΧατζιδ. ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 6 (1923) 22, ἈνθΠαπαδοπ. Γραμμ. βορ. ἰδιωμ. 112 καὶ KDieterich ἐν Balkan - Archiv 4 (1928) 125.

Χρησιμεύει πρὸς σχηματισμὸν ἐξ ἐπιθέτων ἀφηρημένων ὀνομάτων δηλούντων πάθος, οἷον : *άγαθός-άγαθαμάρα, κονλός - κονλαμάρα, κοντός - κονταμάρα, λωλός - λωλαμάρα, μονρλός - μονρλαμάρα, τρελλός - τρελλαμάρα*.

άμαράγγευτος ἐπιθ. άμάρτ. *άμαράγευτος* Κρήτ.

Ἐκ τοῦ στερητ. *ά-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **μαραγγευτός* <*μαραγγεύω*.

Ὁ μὴ κατασκευασθεὶς ἢ ὁ μὴ κατειργασμένος ὑπὸ τέκτονος.

άμαράγγιαστος ἐπιθ. πολλαχ. *άμαράγγιαστους* βόρ. ἰδιώμ. *άμαράτζαστος* Εὐβ. (Κονίστρ.) — Λεξ. Λάουνδ.

Ἐκ τοῦ στερητ. *ά-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **μαραγγιαστός* <*μαραγγιάζω*. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *άμαράντζιαστος* καὶ παρὰ Σομ.

